

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2542)
ออกตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (1) แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ.

2535

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“ยานพาหนะ” หมายความว่า ยานพาหนะตั้งแต่สามล้อขึ้นไป และเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า ยานพาหนะที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นและมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีรถพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ

“รถบรรทุก” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกสิ่งของหรือสัตว์

“รถบรรทุกคนโดยสาร” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกคนโดยสารเกินเจ็ดคน

“รถพ่วง” หมายความว่า ยานพาหนะที่เคลื่อนที่ไปโดยใช้ยานพาหนะอื่นลากจูง

ข้อ 2 อัตราความเร็วของยานพาหนะบนทางหลวงชนบทมีดังต่อไปนี้

(1) รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ให้ใช้ความเร็วไม่เกินชั่วโมงละ 90 กิโลเมตร

(2) รถยนต์ขณะที่ลากจูงรถพ่วง หรือรถยนต์สามล้อ ให้ใช้ความเร็วไม่เกิน

ชั่วโมงละ 60 กิโลเมตร

(3) รถบรรทุกที่มีน้ำหนักรวมทั้งน้ำหนักบรรทุกเกิน 1,200 กิโลกรัม ไม่ว่าจะลากจูงรถพ่วงด้วยหรือไม่ก็ตาม หรือรถบรรทุกคนโดยสาร ให้ใช้ความเร็วไม่เกินชั่วโมงละ 80 กิโลเมตร

ข้อ 3 ในเขตทางที่มีเครื่องหมายจราจรแสดงว่าเป็นเขตอันตราย หรือเขตให้ขับรถ

ข้อ 4 ให้ลดความเร็ว และใช้ความระมัดระวังเพิ่มขึ้นตามสมควร

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

พนิจ จาสุสมบติ

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะบนทางหลวงชนบทเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ประกอบกับมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้การกำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

[รก.๒๕๔๒/๓๘๙/๖ – ๑๗:๐๕:๔๒]